

ενοῦς ἐξ 7,721,000 φρ. τῷ 1866, ὧν 3 ἐ-
 απ. εἶναι ἔκτακτοι δαπάναι, ἀνέβη τῷ 1875
 εἰς 11,660,000, ὧν 4,264,000 ἔκτακτοι.
 Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ὁ πληθυσμὸς ἠύξησεν ἐξ
 66,000 εἰς 234,000. Τὸ Τουρῖνον, οὗτινος ὁ
 πληθυσμὸς μένει στάσιμος (214,715 ψυχῶν τῷ
 1862, καὶ 212,644 τῷ 1872) μικρὸν ἠύξησε
 εἰς δαπάνας· ἐκ 10,221,000 φρ. τῷ 1865, ὧν
 3,715,000 ἦσαν ἔκτακτοι, ἀνέβη εἰς 12,500,
 000, ὧν 3,143,000 ἔκτακτοι, τῷ 1874.
 [Journal des Voyages.] Α. Μ.

Γνώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιῶ.]

21.

Οἱ εἰς θάνατον καταδεδικασμένοι ἐπιδεικτι-
 κῶς ἐνίοτε προσποιούνται ψυχῆς καρτερίαν καὶ
 καταφρόνησιν τοῦ θανάτου, ἐν ᾧ κατὰ ἀλήθειαν
 φοβούνται νὰ ἀτενίσωσι πρὸς αὐτόν. Διὰ τοῦτο
 δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ καρτερία καὶ ἡ κα-
 ταφρόνησις, περὶ ὧν εἴρηται, σκοτίζουσι τὸν
 νοῦν τῶν εἰς θάνατον ἀπαγομένων, καθὼς
 τὸ ἀνάδημα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν ἀποτυ-
 φοῖ τὴν ὄρασιν αὐτῶν.

22.

Ἡ φιλοσοφία εὐκόλως θριαμβεύει, λόγου προ-
 κειμένου περὶ παρελθόντων ἢ μελλόντων κακῶν τὰ
 κακὰ ὅμως τὰ παρόντα θριαμβεύουσι κατ' αὐτῆς.

23.

Ὀλίγοι γινώσκουσι τὸν θάνατον, οἱ δὲ πολλοὶ
 ὑποβάλλουσιν αὐτῷ ἑαυτοὺς οὐχὶ ἐσκεμμένως,
 ἀλλ' ἐξ ἀναληγῆσι καὶ κατ' ἔθος· τὸ δὲ
 πλῆθος τῶν ἀνθρώπων ἀποθνήσκει, διότι δὲν
 δύναται ν' ἀποφύγῃ τὸν θάνατον.

24.

Οἱ μεγάλοι ἄνδρες, οἱ κύπτοντες τὸν αὐχένα
 ὑπὸ τὸ βῆρος ἐπιμόνου σειρᾶς συμφορῶν, ἀπο-
 καλύπτουσι τῷ κόσμῳ, ὅτι διεμάχοντο πρὸς
 αὐτάς, κέντρον ἔχοντες οὐχὶ τῆς ψυχῆς αὐτῶν,
 ἀλλὰ τῆς φιλοδοξίας αὐτῶν τὴν δύναμιν. Πρὸς
 τούτοις δὲ καταδηλοῦσι, ὅτι καὶ οἱ ἥρωες ἐ-
 πλάσθησαν ὅπως οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, μετὰ
 ματαιότητος ὅμως μεγάλης καὶ ἀπαραβλήτου.

25.

Πλείοτερον τῆς κακῆς ἢ ἀγαθῆς τύχης δεῖ-
 ται μεγάλων ἀρετῶν.

26.

Οὔτε πρὸς τὸν ἥλιον, οὔτε πρὸς τὸν θάνατον
 δύναται ὁ ἄνθρωπος ν' ἀτενίσῃ ἀσκαρδαμυκτί.

27.

Πολλάκις πρὸς καύχησιν ἀποκαλύπτου-
 μεν τὰ πάθη τὰ ἡμέτερα, καὶ αὐτὰ τὰ αἰσχί-
 στα. Οὐδεὶς ὅμως ὁμολογεῖ τὸ δεῖλόν καὶ
 βδελυρὸν πάθος τοῦ φθόνου.

28.

Ἡ ζηλοτυπία, κατὰ τινα τρόπον, καὶ δικαία
 καὶ εὐλόγος εἶναι, διότι ζηλοτυποῦμεν, ἀμυνό-

μενοι ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ ἡμῖν ἀνήκοντος
 ἢ παρ' ἡμῶν ἀντιποιομένου ἀγαθοῦ. Ὁ δὲ
 φθόνος εἶδος εἶναι μανίας, μὴ ἀνεχομένης
 τὸ ἀγαθὸν τοῦ πλυσίου.

29.

Ἵπὲρ τὰς κακὰς ἡμῶν πράξεις τὰ προτερήματα
 ἡμῶν διεγείρουσι καθ' ἡμῶν διωγμοὺς καὶ μίση.

30.

Τῆς θελήσεως ἡμῶν ἐπικρατεστέρα εἶναι ἡ ἐν
 ἡμῖν δύναμις. Πολλάκις δὲ ὁ ἄνθρωπος φαντά-
 ζεται τὰ πράγματα ἀδύνατα, ἑαυτὸν ἐνώπιον
 ἑαυτοῦ πάσης αἰτίας ἀπολύων.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Τὸ ἐπ' ἐμοί, ἔλεγε κυρία τις συστέλλουσα τὰ
 χεῖλη της, δὲν εἶμαι ἱκανὴ νὰ εἴπω ποτὲ ψεῦδος.
 — Θὰ σὰς βοηθήσω ἐγώ! ἐφώνησεν ὑπομει-
 διῶν γέρον τις κύριος· εἰπέτε μοι, παρακαλῶ,
 πόσων ἐτῶν εἴσθε;

*

Εἴσθε κυνηγός; ἠρώτα τις ἕτερον.

— Ἵπῃγα εἰς τὸ κυνήγιον μίαν μόνην φο-
 ρὰν, ἀλλ' εἶναι ἤδη πολλὰ ἔτη. . .

— Ἐννοῶ, ἐννοῶ, δυσηρεστήθητε, ὡς ὅλοι οἱ
 πρωτόπειροι, διότι δὲν ἐφρονεῦσατε τίποτε.

— Μὲ συγχωρεῖτε· ἐφρονεῦσα. . . ἕνα ἀγρο-
 φύλακα.

*

Ἐξητάζετο φοιτητῆς τῆς ἰατρικῆς.

— Τί δύναται νὰ προξενήσῃ περιτονίτις ἢ
 μελημῆνη;

— Δύναται νὰ ἐπενέγκῃ τὸν θάνατον τοῦ ἀ-
 σθενοῦς καὶ . . . καὶ τι χεῖρον.

— Ἀρκέσθητε εἰς τὸν θάνατον, εἶπε μετὰ
 ψυχρότητος ὁ καθηγητής.

*

Ῥάπτῃς τις περιπατῶν μετὰ τινοσ φίλου του
 συναντᾷ γνῶρίμόν του, ὅστις προσεποιήθη ὅτι
 δὲν τὸν εἶδε. Ὁ φίλος εἶπε τῷ ῥάπτῃ:

— Εἶδες τὸν δεῖνα;

— Ναί.

— Τί τρέχει καὶ δὲν σὲ ἐχαιρέτισε; Κάτι
 ἴσως θὰ τῷ ἔκαμες;

— Ἐγώ; . . . ἐν φόρεμα ἐντελέστατον.

I. Σ. Κ.

Ο ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ

Ἐκ τῶν τοῦ Ἡλία Γανταλίδου.

Ἦταν εἶχα τὸν καιρόν μου, πόσα ἔξοδα τρέλα,
 τῆς τρέλης νεότητός μου ἀσυγχώρηται θυσίας!
 Ὡς τὰ γεράματά μου τῶρα μόλις ἔβαλα μυαλά,
 καὶ θερῶν διὰ ταῖς τόσας πρωτιναῖς παραλυσίας.
 Ἄχ! ἂν ἔκρυπτα τὸ τρίτον, ἐὰν ὄχι τὰ μισά,
 Ἔως τῶρα θε νὰ εἶχα δυὸ κιβωτὰ χρυσά.

Τὸ κεφάλι μου ἔς ταῖς πέτρας κυτῶ τῶρα σὰν τρέλος·
 τ' ἤθελες ξερὸ κεφάλι καὶ νὰ τρώγῃς καὶ νὰ πίνῃς;
 Ἄς φοφουσεῖς εἰς τὸ χῶμα, διατί πολυτελεῶς
 Ἄναπαύσεις μ' ἐζητοῦσες μέσ' τὰ πάχυτα τῆς κλίνης; . . .
 Πόση τρέλα νὰ μὴ δέσω ἐν' ἀπ' τ' ἄλλο τὰ φλουριά!
 Πῶς τρέλος νὰ μὴν τὰ ἔχω κλειδαριὰ ἔς τὴν κλειδαριὰ!